

rette. Et af de ærede Medlemmer, der har underskrevet dette Forslag, er selv Statsrevisor, og han har selv troet, at da der var en Udbetaling udenfor Finantsloven, var en Indstilling nødvendig. Det vil altsaa være inconsequent, dersom man undlader enhver Indstilling.

Oppermann: Ved første Behandling af den foreliggende Gjenstand antydede jeg, at den ærede Ordførers Bemærkninger ikke kunde overbevise mig om Rigtigheden af den Indstilling, Udvalget har gjort, og at jeg haabede, at den ikke vilde blive tagen til Følge, men at, dersom den blev tagen til Følge, der da vilde komme Endringsforslag til anden Behandling. For at sætte Thinget ind i denne Sag, maa jeg begynde med at give en kort Fremstilling af dens Sammenhæng. Vil man rigtigt opfatte det Forhold, her tales om, maa man vel huske paa, at vort Statsregnskab er for Udgiftsvidens Vedkommende ikke et Regnskab over de virkelige Udgiftssummer, men et Regnskab over de anviske Summer. Naar en Sum anvises til Udbetaling, saa bliver et tilsvarende Beløb i Kassebeholdningen derved indisponibelt, fordi der allerede ere disponeret deryder; Beløbet af den Deel af den factiske Møntbeholdning, som der er disponeret over, er naturligtvis meget værende til de forskellige Løber, det træder kun frem for Offentligheden een Gang om Aaret, nemlig ved Overgangen fra det ene Finantsaar til det andet, hvor den træder frem som indisponibel Kassebeholdning og er det Beløb, som der er disponeret over ved at udstede Anvisninger, men som endnu findes i Kassen, fordi Hænderne af disse Anvisninger ikke have meldt sig for at faae Summen udbetalt. Denne Postering som indisponibel Kassebeholdning har faaet Hævd derved, at ingen Botering i Rigsdagen over Statsrevisorernes og Udvalgets Indstillinger har nægtet den Aerkjendelse. Man kunde have Indvendinger imod den indisponible Kassebeholdning overhovedet, og jeg troer ikke at tage feil, naar jeg antager, at de ærede Medlemmer af Udvalget og maaskee endogsaa Fleertallet af Udvalget nærer denne Anskuelse, uagtet den ikke traadte frem i Ordførersens Foredrag, da Sa-

gen var til første Behandling; dette Forhold skal jeg senere komme tilbage til. Hvad nu det specielt foreliggende Punkt angaaer, da er Sagen den, at en Mand, der eiede 3 Kongelige Obligationer, hvoraf de 2 vare paa 100 Rd. hver, og den ene paa 200 Rd., altsaa tilfammen 400 Rd., havde det Uheld, at disse Obligationer ved Ibsvaade næsten ganske bleve fortærede; af Obligationerne er der Stykker tilbage, paa hvilke man kan see, at disse Stykker ere Stykker af Kongelige Obligationer, og paa hvilke man kan see Størrelsen af hver enkelt af disse Obligationer; derimod kan man ikke see Obligationernes Nr.; dersom man tillige havde kunnet see Obligationernes Nr., saa troer jeg ikke, der vilde have været Noget, i veien for at betragte disse Obligationer som andre beskadede Obligationer, for hvilke der, naar de indleveres, kan faaes nye Obligationer, men da Nummerne, som ere det, der konstaterer den enkelte Obligation, fattedes, kunde man ikke gjøre det. Vel opgav Manden, hvad Nummer disse Obligationer havde havt, og der forelaae ingen Grund til, at troe, at han vittetlig havde opgivet urigtige Numre, men nogen egentlig juridisk Sikkerhed for Rigtigheden af hans Opgivelse havde man dog ikke. For nu at hjælpe Manden til sine Penge, har Regjeringen indfaldt de 3 Obligationer, hvis Nummer han har opgivet, og hvis der ikke i Løbet af 20 Aar melder sig nogen Hænderhafter af dem, vil Manden faae Beløbet eller Obligationer for Beløbet; men naar det Hele ikke skulde være et complet Proformaværk, maatte Regjeringen samtidig med Obligationernes Indfaldelse anviske Pengene til Udbetaling, thi gjorde den ikke det, og Manden havde husket feil endog kun med Hensyn til een Obligation, og der altsaa meldte sig en Eier med denne, vilde Regjeringen faae i et ganske underligt Lys, naar denne Eier ikke strax kunde faae Pengene udbetalte, men først skulde oppebte visse Formaliteters Sværskættelse. Det er Anledningen til, at disse 400 Rd. ere blevne anviske; da Ingen har meldt sig, faae de ved Slutningen af Finantsaaret som anviske, men ikke hævede, og træde altsaa frem som en Deel af den indisponible Kassebeholdning. Statsrevisoratet har ikke havt Noget at udsætte paa den af Regje-